

GROUPE **BENVAULT**

Parteneriatul cu Dacia pentru Gala Premiilor Gopo este una dintre prioritatile APFR

Interviu cu Tudor Giurgiu, Presedinte, Asociatia pentru Promovarea Filmului Romanesc

De sase ani, luna martie aduce pe covorul rosu, intr-o atmosfera, de la an la an, mai fastuoasa, nume sonore ale cinematografilei romanesti. Cand si cum a aparut ideea acestei Gale a Premiilor Gopo?

Ideea organizarii Galei Premiilor Gopo a aparut intr-un moment in care filmul romanesc era "pe Val" peste hotare, insa atentia pe care o primea din partea publicului si a presei din tara erau extrem de reduse. In 2006, la un an dupa ce Moartea domnului Lazarescu fusese distribuit in lumea intreaga, A fost sau n-a fost? si Cum mi-am petrecut sfarsitul lumii fusesera premiate la Festivalul de la Cannes, Legaturi bolnavicioase avusese premiera la Berlin, iar Hirtia va fi albastra la Locarno. Cinematografia romaneasca, proaspat "renascuta" dupa un deceniu traumatizant, avea nevoie de un moment in care sa primeasca lumina reflectoarelor si in tara. Astfel a aparut Gala Premiilor Gopo, denumita astfel in onoarea unuia dintre cei mai importanti regizori ai istoriei filmului autohton, totodata primul roman premiat la Cannes.

Cat de mult conteaza asocierile si parteneriatele pentru acest eveniment?

Pe langa faptul ca, in Romania, acest tip de eveniment nu se poate sustine fara a avea alaturi sponsori si parteneri puternici, e foarte important pentru noi ca partenerii Galei Premiilor Gopo sa insemne la fel de mult in domeniile lor pe cat de mult insemna Premiile in cinematografie. Ne intereseaza in mod deosebit sa incurajam, sa rasplatim si sa sustinem parteneriatele pe termen lung. Din punctul nostru de vedere, ne dorim sa construim parteneriate reciproc avantajoase, e important sa avem alaturi parteneri de traditie, prieteni vechi si buni pe care sa ii pastram multi ani. Fara ei si fara cei care ni se alatura an de an, Premiile nu ar putea sa existe si sa se dezvolte. Le suntem recunoscatori.

De cinci ani, conducem actori, regizori, producatori, in masini Dacia la Gala Premiilor Industriei de Film din Romania. De cinci ani, valori romanesti merg impreuna. In ce termeni ati descrie evolutia relatiei cu acest partener?

Parteneriatul cu Dacia pentru Gala Premiilor Gopo este una dintre prioritatile Asociatiei pentru Promovarea Filmului Romanesc. Asocierea acestor doua marci e una cat se poate de fireasca, in conditiile in care atat filmul romanesc, cat si masina nationala aduc beneficii consistente de imagine tarii. Avem o relatie excelenta si intentionam sa o ducem mai departe.

Faceti parte din generatia tanara si activa a regizorilor, cu un palmares bogat, din '93 pana-n prezent. Legaturi bolnavicioase a adus public numeros in salile de cinema din Romania. Din ce sau de unde va inspirati?

Inevitabil, sursele de inspiratie sunt lucrurile care ti se intampla sau cele de care te lovesti, in jurul tau. De exemplu, Legaturi bolnavicioase e o ecranizare dupa un roman care m-a emotionat si pe care l-am vazut film imediat. Pentru urmatorul meu film - care va avea premiera anul acesta - stiu ca scenaristul Ionut Teianu s-a inspirat dintr-o stire de pe la mijlocul anilor '90, in anii in care cealalta mare uzina auto a Romaniei de pe vremea aceea isi dadea obstescul sfarsit.

Ma inspira povestile sincere, incerc sa imi inteleg mereu personajele, astfel incat ele sa fie cat mai
<http://dev.gruprenault.ro/media/presa/2017/parteneriatul-cu-dacia-pentru-gala-premiilor-gopo-este-un-a-dintre-prioritatile-apfr>

GROUPE RENAULT

autentice și mai umane, și sper ca publicul să simtă asta ca un film. E foarte important pentru mine ca emoția reală, umorul, dar și situațiile dramatice, să fie prezente în orice fel de poveste, așa cum le regăsim cu toții, de jur împrejurul nostru.

Ce ne puteți dezvălui despre proiectele dvs. în derulare acum? Ce filme pregătiți? În ce stadiu sunteți cu realizarea lor?

Cel de-al doilea lungmetraj pe care l-am regizat va fi lansat anul acesta și aștept cu nerăbdare întâlnirea cu publicul. Am avut șansa de a lucra cu actori foarte talentați și creativi, de vârste și formații diferite - Monica Birlădeanu și Andi Vasluianu, Valeria Seciu, Ion Besoiu, Dorel Vișan, dar și actorii francezi Jean François Stevenin și Robinson Stevenin. E o comedie care sper să fie bine primită de public, în care am încercat să surprind culoarea și candoarea derutată a anilor '90.

Mai am în pregătire un al treilea lungmetraj, în legătură cu care mai păstrez puțin suspansul.

Filme din ce în ce mai multe cu actori tineri, talentați, dar fără prea mare notorietate. Avem o școală valoroasă în România? Crediți că vor rămâne atașați de filmul românesc sau își vor căuta "norocul" și palmaresul în afara granițelor?

Cred că, într-o țară ca România, care nu se poate lauda cu un public de cinema avid (din multiple cauze, lipsa educației cinematografice din sistemul de învățământ fiind una dintre ele), notorietatea în rândul publicului larg se câștigă în ani de zile și cu multă perseverență și seriozitate. Însa, în același timp, faptul că se produc, anual, mult mai multe filme decât în urmă cu 10 ani, majoritatea dintre ele cu roluri ofertante pentru actorii tineri, înseamnă, până la urmă, șanse mai multe și posibilitatea de a experimenta, a se dezvolta și a fi văzuți.

În plus, cel puțin în Europa, astăzi granițele sunt deschise, există din ce în ce mai mulți actori români care joacă și în producții franceze, germane, spaniole sau britanice, în același timp în care joacă în filme sau pe scenele din țară.